

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ, ΕΥΧΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Κατ' ἀπόφασιν ληφθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας (συνεδρίασις 26ης Σεπτεμβρίου 1961 ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Ἁγίου Μάρκου), αἱ προτάσεις καὶ εὐχαὶ (πλὴν τῶν ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4) τοῦ Συνεδρίου διευπλώθησαν ἀπὸ τοὺς Κοσμήτορας τῶν Τμημάτων, δημοσιεύονται δὲ κατωτέρω ὡς αὐταὶ ἀνεκοινώθησαν κατὰ τὴν καταληκτικὴν συνεδρίαν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς καθηγητοῦ κ. Ν. Β. Τωμαδάκη.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Συναγωγὴ πληροφοριῶν περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἄλυσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως γραφέντων χειρογράφων, κωδίκων, τῶν γραφῶν αὐτῶν καὶ τῶν καλλιγραφικῶν ἐργαστηρίων ἐν τῇ Μεγαλονήσῳ. Ὁμοίως περὶ τῶν κωδίκων τῶν ἔξω τῆς Κρήτης ὑπὸ προσφύγων καὶ ἄλλων Κρητῶν γραφέντων καὶ τῶν γραφῶν αὐτῶν.

Ἐπιτροπὴ: Ν. Β. Τωμαδάκης, Α. Πολίτης, Μ. Ι. Μανούσ-
κας, Ν. Λιθαδάρης (Ἑλλὰς), Α. Pertusi, E. Follieri (Ἰταλία),
Μ.-L. Concasty (Γαλλία).

2. Μικροφιλομογράφσεις τῶν σπουδαιοτέρων ἐγγράφων τοῦ ἀρ-
χείου τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης καὶ τῶν συμβολαιογραφικῶν
ἀρχείων τῆς Ἑνετίας.

Ἐπιτροπὴ: Σ. Ἀντωνιάδη (Ἰταλία), Fr. Thiriet (Γαλλία),
Μ. Ι. Μανούσκακας, Ν. Παναγιωτάκης, Στ. Σπανάκης (Ἑλλὰς).

3. Ἑκδόσεις τοῦ ἔργου (ρητορικοῦ καὶ ὕμνογραφικοῦ) τοῦ Ἁγίου
Ἀνδρέου, ἀρχιεπισκόπου Κρήτης, καὶ μελέτη τοῦ βίου του.

Ἐπιτροπὴ: G. Schirò (Ἰταλία), Ν. Τωμαδάκης, Α. Φυτρά-
κης, Α. Κομίνης, Θ. Τζεδάκης (Ἑλλὰς)

4. Σύνταξις Γλωσσικοῦ Λεξικοῦ τῆς Κρήτης (ἱστορικοῦ καὶ συγ-
χρόνου).

Ἐπιτροπὴ: Α. Mirambel (Γαλλία), Γ. Κουρμούλης, Γ. Σπυ-
ριδάκης, Γρηγ. Σηφάκης, Στ. Σπανάκης (Ἑλλὰς).

5. Ἑορτασιμὸς τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Κρητικῆς Ἐπαναστά-
σεως τοῦ 1866 - 1869 διὰ συναγωγῆς τοῦ ἱστορικοῦ ὕλικου

καὶ συγγραφῆς ἱστορίας, συγκλήσεως τοῦ Β' Διεθνoῦς Κρητο-
λογικοῦ Συνεδρίου καὶ συστάσεως γενικῶν καὶ τοπικῶν ἐπι-
τροπῶν.

Ἐπιτροπὴ: Ν. Τωμαδάκης, Ἰω. Μαμλάκης, Μ. Παρλαμᾶς,
Μ. Μποτωνάκης, Χ. Κατσιαδάκης, Στ. Σπανάκης (Ἑλλάς).

Ε Υ Χ Α Ι

1. Ὅπως ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κρή-
της τὸ λαΐψανον τοῦ πρώτου ἐπισκόπου αὐτῆς ἀποστόλου
Τίτου, εὗρισκόμενον ἐν Βενετίᾳ καὶ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου
Μάρκου, ὅπου μετεφέρθη τὸ 1669 ἐκ Χάνδακος.

Ἐπιτροπὴ: Μητροπολίτης Κρήτης Εὐγένιος, ἐπίσκοπος Γορ-
τύνης Τιμόθεος, Κυδωνίας Νικηφόρος, Κισάμου Εἰρηναῖος, καθη-
γητῆς Α. Φυτράκης, Ἐμμ. Πετράκης.

2. Ὅπως στραφῇ ἡ προσοχὴ τῶν ἀρχαιολόγων εἰς τὴν ἔρευναν
τῶν τειχῶν καὶ ἄλλων καταλοίπων τῆς Α' Βυζαντινῆς πε-
ριόδου καὶ ἡ διακρίθωσις τῆς πρὸ τοῦ 826 μ. Χ. ἱστορίας τῆς
πόλεως Ἡρακλείου (Χάνδακος) καὶ Κυδωνίας (Χανίων).

Ἐπιτροπὴ: Ν. Τωμαδάκης, Ν. Πλάτων, Κ. Καλοκύρης, Σ.
Πλάτωνος - Λογιάδου.

3. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Α' Διεθνoῦς Κρητολογικοῦ Συνε-
δρίου, ἀποτελουμένη ἐξ Ἑλλήνων καὶ ξένων ἐπιστημόνων ἀ-
ναγνωρίζουσα τὸ γεωγραφικὸν ἐπικαιρον τῆς Κρήτης, τὴν
μακρὰν αὐτῆς πνευματικὴν παράδοσιν καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν
ἐνδιαφέρον, τὸ ὅπου αὕτη γεννᾷ εἰς ποικίλους τομεῖς τῆς
ἐρεῦνης, ἐκφράζει τὴν εὐχὴν, ὅπως ἰδρυθῇ ἐν Ἡρακλείῳ Κρή-
της Πανεπιστήμιον.*

* Ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου γενομένη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς
Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς καθηγητοῦ κ. Νικολάου Β. Τωμαδάκη εἰσήγησις κατὰ
τὴν συνεδρίαν τῆς Ὀλομελείας τῆς 26.9.1961 ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Ἀγίου Μάρ-
κου ἔχει ὡς ἀκολουθows :

«Μίαν πρότασιν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν νὰ κάνωμεν εἰς τὴν τελευταίαν συνε-
δρίαν καὶ ἡ ὁποία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσέλθῃ ἀπὸ ἓνα Τμῆμα, ἢ ἀπὸ τὸ
πρῶτον ἢ ἀπὸ τὸ δεύτερον ἢ ἀπὸ τὸ τρίτον, παρακαλῶ νὰ θέσῃ ὁ κ. Πρόεδρος
εἰς συζήτησιν καὶ ἡ πρότασις αὕτη εἶναι ἡ τῆς ἰδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Κρή-
τῃ καὶ δὴ ἐν Ἡρακλείῳ, τὴν ὁποίαν προσφάτως, προχθές, διὰ δημοσιεύματος

Ἐπιτροπή: Μητροπολίτης Κρήτης Εὐγένιος, καθηγητὴς Γ. Κουρμούλης, Δήμαρχος Ἡρακλείου Ν. Κρασσάδης, Ν. Πλάτων, Ἄνδρ. Καλοκαιρινός, Ἐμμ. Πετράκης.

4. Ὅπως ἱδρυθῇ ἐν Κρήτῃ κρατικὸν Κρητολογικὸν Ἰνστιτούτον πρὸς ἐπιστημονικὴν μελέτην τῆς Νήσου ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τοῦ ἐπιστητοῦ. **

ἀνενέωσε ὁ συνάδελφος κ. Κουρμούλης. Μίαν μικρὰν ἀναδρομὴν θὰ μοῦ ἐπιτρέψουν οἱ παριστάμενοι δημοσιογράφοι νὰ κάμω εἰς τὸ θέμα αὐτό, ἐπικαλούμενος τὴν μνήμην, τὴν θαλερὰν μνήμην τοῦ σεβαστοῦ μου διδασκάλου κ. Καλιτσονάκη, ὅτι τὸ πρῶτον σχέδιον τῆς ἰδρύσεως Κρητικῶν Πανεπιστημίου ἐν Ἡρακλείῳ συντάξεν ὁ ὑποφαινόμενος τὸ 1944 ἐν Ἀθήναις τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς Κατοχῆς, ἐπικαλούμαι δὲ καὶ τὴν μαριτυρίαν τοῦ παρισταμένου ἀγαπητοῦ καὶ σεβαστοῦ φίλου κ. Λεωτέρῳ Ἀλεξίου, ὅτι πρὸ πέντε ἢ ἑξ ἑτῶν ἐδῶ ἐλθὼν ἔκανα τὴν συζητήσιν αὐτὴν μαζί του. Ἐπομένως δὲν πρόκειται περὶ νέου τινός. Φυσικὰ ὁ τύπος τὸν ὁποῖον θὰ λάβῃ τὸ Πανεπιστήμιον αὐτό, αἱ σχολαί, τὰς ὁποίας θὰ περιλάβῃ, τὸ ἐνδιαφέρον, πρὸς τὸ ὁποῖον θὰ στραφῇ, ὑπὸ τίνος θὰ ἱδρυθῇ, πῶς θὰ χρηματοδοτηθῇ, πῶς θὰ διοργανωθῇ καὶ ὑπὸ ποίων θὰ ὑπηρετηθῇ, αὐτὰ εἶναι πράγματα μεγάλα καὶ χρήζουν συζητήσεως, ἀλλὰ σήμερον παρακαλῶ νὰ ληφθῇ ὁμοφώνως ἢ ἀπόφασις ὅπως ἐκφρασθῇ εἰς τὰ Χανιά, εἰς τὴν ὀλομέλειαν πάλιν, εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίαν ἢ εὐχῇ πρὸς τοὺς ἀρμοδίους, ὅπως ἱδρυθῇ τὸ τρίτον ἐλληνικὸν Πανεπιστήμιον ἐν Κρήτῃ καὶ δὴ ἐν Ἡρακλείῳ».

** Ἡ εὐχὴ αὕτη διευπλώθη κατόπιν προτάσεως ὑποβληθείσης κατὰ τὴν καταληκτικὴν συνεδρίαν ὑπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰωάννου Καλιτσονάκη καὶ ἐχοῦσης ὡς ἀκολούθως:

«Ἐπὶ τῇ λήξει ἐν Χανίοις τοῦ πρώτου Διεθνoῦς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον συνῆλθεν εἰς Ἡράκλειον καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε πλήρης, οὐχὶ δὲ μόνον ἀπὸ ἀπόψεως ἐξωτερικῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ζωηροῦ ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων — τοῦτο ἀπέδειξαν οἱ συρρέουσινες ἐκ πλείστων Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν διαπρεπεῖς ἐρευνῆται μὲ τὰς περὶ τὴν Κρήτην μελέτας αὐτῶν καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς ἐπ' αὐτῶν συζητήσεις — εἶναι δίκαιον νὰ ἀπονεμηθῇ ὁ βραβεῖος καὶ ἀναγνώρισις τῆς ἐπιτυχίας ταύτης εἰς δύο κυρίως ἄνδρας: τὸν Καθ. Νικ. Τωμαδάκη καὶ εἰς τὸν κ. Ἄνδρ. Καλοκαιρινόν.

Πρὶν ὅμως σήμερον διαλυθῶμεν καὶ τραπῇ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς τὴν χώραν του καὶ εἰς τὸ σπουδαστήριόν του, καλὸν εἶναι νὰ ἀναλογισθῶμεν ὅτι ὥρυσamen ἤδη τὴν δευτέραν σύνοδον τοῦ Κρητολογικοῦ Συνεδρίου μετὰ πέντε ἔτη, πάλιν ἐδῶ εἰς τὴν Κρήτην, πάλιν μεταξὺ τῶν φιλοξένων κατοίκων τῆς. Ἔως τότε πρέπει ἡμεῖς ὄχι μόνον νέα θέματα καὶ ζητήματα περὶ Κρητικῆς φιλολογίας, ἱστορίας, ἀρχαιολογίας, λαογραφίας κλπ. νὰ ἔχωμεν μελετήσῃ, ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ εὐρωμεν ἐδῶ εἰς τὴν Κρήτην μίαν μόνιμον ἐστίαν καὶ ἐν μόνιμον ἴδρυμα εἰς τὸ ὁποῖον νὰ γίνεται διαρκεστέρα πῶς καὶ μονιμωτέρα ἐπιστημονικῇ ἐργασίᾳ διὰ τὴν Κρήτην καὶ τὸ παρελθόν,

Ἐπιτροπή: Ἰω. Καλιτσούνκης, Στ. Κεψωμένος, Γ. Κουρμούλης, Ν. Τωμαδάκης, Ἐμμ. Κριαρᾶς, Μ. Μανούσκακας, Γεώργ. Σπυριδᾶκης, Ν. Παλάτων, Ἀνδρ. Καλοκαιρινός.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

Ὅπως τὸ Β' Διεθνὲς Κρητολογικὸν Συνέδριον συνέλθῃ μετὰ πενταετίαν (ἐν αὐτοῖς εἰς Χανιά, λήξῃς εἰς Ἡράκλειον).

τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς ιστορίας καὶ ἐξελίξεως αὐτῆς. Τοιαῦτα ἰδρύματα παλαιότερα καὶ μεγάλα ἢ καὶ μόνον νεοῖδοντα καὶ ἀγωνιζόμενα διὰ ζωὴν καὶ πρὸς δόξαν, εὐρίσκοντο ἢ δὲ ὑπάρχοντα ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀναφέρω τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἰδρυθεῖσαν καὶ ἐπωφελῶς δρῶσαν Ἑταιρίαν Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Ὅχι μόνον ἡ Μακεδονία, ὁχι μόνον ἡ Πελοπόννησος ἀλλὰ καὶ ἡ μεγάλη Ἑλληνικὴ Νῆσος μετὰ τὸ πολυκύμαντον παρελθόν της ἀξίζει νὰ ἔχουν ἰδρυμὰ τι δι' ἐξερευνήσιν αὐτῶν ἱστορικὴν, ἀρχαιολογικὴν, λαογραφικὴν, ἀνθρωπολογικὴν, γεωγραφικὴν, γεωλογικὴν κλπ.

Ἐγὼ λοιπὸν τὴν τιμὴν νὰ προτείνω εἰς τὸ Συνέδριον νὰ ἐγκρίνῃ πρότασιν περὶ ἰδρύσεως ἐνὸς Ἰνστιτούτου ἢ Ἰδρύματος Κρητολογικῶν Μελετῶν εἰς τὸ ὁποῖον νὰ συγκεντρωθοῦν, ἄλλα ἀμέσως ἢ ἄλλα σὺν τῷ χρόνῳ, ὅλα ἐκεῖνα τὰ βιβλία καὶ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα θὰ ἐχρειάζοντο πρὸς τοῦτο.

Εἰς τὸ οἶκμα τοῦ ἰδρύματος τοῦτου πρέπει ὁχι μόνον ἐπιστημονικὴ ἐργασία νὰ γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ, ἐν περιορισμένῳ βεβαίως μέτρῳ, νὰ ξενίζωνται καὶ νὰ διατρίβονται δι' ὥρισμένον βραχὺν χρόνον οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὴν Νῆσον ἐρευνηταί.

Τὸ ἴδρυμα τοῦτο εἶναι ἀδιάφορον ἂν θὰ εἶναι Κρατικὸν ἢ Δημοτικόν, ἀρκεῖ νὰ γίνῃ ἡ ἀρχὴ τοῦ καὶ θὰ καταδειχθῇ πάντως ἡ χρησιμότης του καὶ ἡ γενικωτέρα ἐξ αὐτοῦ ἐπιστημονικὴ ὠφέλεια. Τὸ ἴδρυμα τοῦτο πρέπει νὰ ἔχῃ αὐστηρῶς ἐπιστημονικὴν σύστασιν ἢ χαρακτηρὰ, καὶ νὰ εἶναι μακρὰν αὐτοῦ πᾶσα ἄλλη μὴ ἐπιστημονικὴ χρησιμοποίησις του. Πρέπει νὰ ἔχῃ αὐτοτελὲς ἴδιον οἶκμα καὶ κατ' ἑαυτὸν νὰ πλουτίζεται ἀναλόγως τῶν ὑπαρχουσῶν πρὸς τοῦτο δυνατοτήτων.

Παρακαλῶ τὸ Συνέδριον νὰ ἐκφέρῃ γνώμην περὶ τοῦτου».

Λ Ο Γ Ο Σ

ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. ΤΩΜΑΔΑΚΗ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Τοῖς τῆς Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἀντιπροσώποις καὶ πᾶσιν Ὑμῖν τοῖς Συνέδροις καὶ συγχορευταῖς τῆς δε τῆς ὁμηγύρεως, χαίρειν!

Ἀπείρους μὲν χάριτας πάντες ὀφείλομεν τῷ μεγάλῳ Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐκεῖνος δέδωκεν ἡμῖν ἀπολαῦσαι, τῇ περινοίᾳ αὐτοῦ κοσμήσας

τὴν οἰκουμένην καὶ τῇ μαθήσει καὶ ἐπιστήμῃ διανοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν ἐπὶ τὸ εἰδέναι καὶ συνιέναι. Νῦν δέ, ἐπὶ τὸ ἐς αἶσιον πέρας ἀχθῆναι τὴν σύγκλητον ἡμῶν τήνδε, καὶ ἀγαλλόμεθα, χειρὰς τε κροτοῦμεν. Ἄνδρες ἀγαθοὶ τε καὶ πεπνυμένοι ἔκ τε τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλης τῆς Εὐρώπης οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐξ ὑπερποντίων χωρῶν ἐβδόμην τήνδε ἡμέραν ἡθροίσμεθα ἐπὶ ταῦτο τοῦ συνεορτάσαι τὰ τῆς Κρήτης ἐλευθέρια. Ἐλυτρώθημεν τῆς τῶν ἀσεβῶν δυναστείας τῇ δυνάμει τοῦ τῶν Ῥωμαίων μαγίστρου, ὀνόματι καὶ πράγματι Νικηφόρου, ἐπίκλην τοῦ Φωκά, στρατηγοῦ μὲν ἀρίστου, εὐσεβοῦς δὲ καὶ φιλοθέου καὶ θεοστέπτου τῆς Πόλεως βασιλέως μετὰ ταῦτα γεγονότος. Χίλια δ' ἔτη παρηλθον ὥς ἡμέρα ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, ἀφ' ἧς ἐδοξάσθη τὸ τῶν Ἑλλήνων ὄνομα τροπωσάντων τοὺς Ἄφρους καὶ ἐπαναγαγόντων εἰς τὴν ἀρχαίαν τῶν πατέρων αὐτῶν πίστιν καὶ τὴν κραταίαν καὶ θεοσεφῇ βασιλείαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοὺς ἡμετέρους προγόνους.

Καὶ τὸ πρῶτον μὲν ἐν Ἡρακλείῳ, τῆνικαῦτα Χάνδακι καλουμένῳ, τῇ μεγάλῃ καὶ περιλαλήτῳ πόλει καὶ τῆς Ἐκκλησίας καθέδρᾳ, ἐν ἣ θαινιάσια ὅσα τεθησαύριται τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν παλαιῶν τὰ σεβάσματα, τῇ ὑπὸ τοῦ μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ φρουρουμένη καὶ τοῦ ἡμετέρου ἀποστόλου Τίτου κραταιᾷ προστασίᾳ ὑποκειμένη, δοξολογήσαντες ἐμνήσθημεν τοῦ τε ἁγίου βασιλέως Νικηφόρου καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἐλευθερίας ἀπ' αἰῶνος μαρτυρησάντων. Εἶτα δὲ σύγκλητον συνεθέμεθα ἐπὶ τὸ τὴν γνῶσιν τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ βίου τῶν ἡμετέρων προγόνων προαγαγεῖν καὶ ἐν συνειδήσει τὰ ἐκείνων ἔργα πνευματικά τε ἀθλήματα καὶ τὴν τέχνας διακρτεῖν, ὅσα ὁ χρόνος λήθης βυθῷ παραδίδειν εἶωθεν.

Ἔτι δὲ ἐπεσκεψάμεθα τῶν ἡμετέρων προγόνων ναοὺς καὶ πόλεις καὶ ἀνάκτορα καὶ βωμοὺς, θαυμάζοντες ὅσα ἡ ἐκείνων σοφία καὶ τέχνη πρὸς τῇ ὑπομονῇ καὶ τῇ γνώσει καὶ τῇ τῶν καλῶν αἰσθήσει εἴργασται, δι' ὧν ὁ χοῖκός καὶ τῆς γῆς πάροιχος ἄνθρωπος πρὸς τὰ οὐράνια ὕψεται καὶ τῆς καθ' ἡμέραν φθορᾶς τε καὶ ἀφανείας λυτρωθῆναι πεπειράται. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπογόνων Κρητῶν, τῶν πάνυ τὴν ἐλευθερίαν φιλοῦντων, τὸν Θεὸν σεβομένων καὶ τὴν πίστιν κρατούντων, οἰκισμοὺς τε καὶ χειρῶν ἔργα καὶ τέχνας καὶ τὸν βίον καὶ τὴν λαλιὰν καὶ τὰς καθ' ἡμέραν ἀσχολίας καὶ τεθεάμεθα καὶ τεθαυμάσαμεθα, ἐγκωμοῖς τε στέφανον αὐτοῖς ἀρετῆς, πίστεως, παιδείας καὶ ἑλληνισμοῦ ἔνεκεν προσηγάγομεν.

Μεγάλους δὲ μοισεῖς ἐντυχόντες, εὐρείας τε σκαφαῖς, ὅποσα ἐν αὐτοῖς πεφανέρωται ἢ ἡθροισται καὶ τεθησαύριται χειρὸς ἔργα καὶ νοδὸς εὐρέματα καὶ συνθέματα, ὅπλα τε καὶ σκευὴ καὶ ἀγγεῖα καὶ ζωγραφίας, ἐπιγράμματα τε καὶ ἀγάλματα, οἰκήματα καὶ κτίσματα, ἄλ-

λα τε πολλά τῇ μνήμῃ διακρατοῦμεν καὶ πολλοῖς διηγησόμεθα. Ἡ δ' ἡμετέρα ψυχὴ θαυμασμοῦ ἐπληρώθη ἰδόντων τῶν Κνωσίων τὰ ἀνάκτορα, ἃ κραταῖς καὶ τῆς θαλάσσης ἀναξ Μίνως ἤγειρε, τῶν Φαισίων τοὺς ναοὺς καὶ τὰ δώματα, τοὺς τῆς Γόρτυνος νόμους δημοσίᾳ πλαξὶ τεθειμένους καὶ τὰ πολίσματα πρὸς τὸ σέβας τῶν πάλαι Κρητῶν, τῷ Θεῷ ἐγγισάντων ὅσον ἐδόθη αὐτοῖς τότε ἄνωθεν, τελεταῖς καὶ θυσίαις καὶ ῥδαῖς τὸ θεῖον πρᾶννεν τε καὶ ἐξιλεοῦν. Τῆς δ' εὐσεβείας τῶν Κρητῶν τῇ ἀνδρείᾳ συνευγεμένης, πλείστα διὰ τῶν αἰώνων τεκμήρια καὶ τῶν ἀνὰ τὴν χώραν, μεγάλῃ καὶ εὐανδρον, εὐκρατόν τε καὶ φιλόξενον οὖσαν ἀπὸ Διὸς Ξενίου, ἐπιστώσαμεν. Ἡγαλλιασάμεθα δ' ἐπὶ τῷ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἰδεῖν καὶ γνωρίσαι ὅρη τὰ ὑψηλά, ὅσα Δίκτη καὶ Ὑψηλορείτης καὶ Κέδρος καὶ Λευκὰ ἰδίᾳ κέκληνται, καὶ ποταμοὺς καὶ πεδιάδας καὶ ὄρους καὶ κόλπους καὶ τὰ τῆς φύσεως ὅσα πλούσια δῶρα Θεὸς τῇ Κρήτῃ δεδώρηται, ἀνδρῶν γενναίων κατοικητήριον.

Καὶ πολλῶν σοφῶν ἀνδρῶν ἐρημνεύοντων τά τε ἀρχαῖα καὶ παλαιὰ ἐπεσκεψάμεθα, ἡ δ' ἡ ψυχὴ ἡμῶν χαρμωδύνως ἐπλήσθη, ὁ νοῦς τε πεφώτισται. Ἐκείνων γὰρ τῶν πατέρων ἐπόμενοι οἱ υἱεῖς καὶ γόνοι ἀντάξιον γενόμενοι, τὴν τε πίστιν διεσώσαντο καὶ τὴν ἐλευθερίαν δι' ἀγώνων πολλῶν καὶ αἱμάτων ἐπανεκτήσαντο. Οἷς καὶ συγχαίροντες, ἐς αἰὲ ἐλευθέρους καὶ τὸ θεῖον τιμᾶν καὶ τὰ γράμματα προάγειν καὶ τῶν τεχνῶν ἐρᾶν καὶ ἐς μήκιστον καθ' ἕκαστον εὐτυχεῖν εὐχόμεθα.

Ἀπὸ δὲ τῆς ἐφῶς κινουῦντες πρὸς τὰ δυτικὰ τῆς Νήσου ἀφίγμεθα, τὴν τῶν Ριθυμναίων πόλιν, μικρὰν μὲν οὖσαν μεγέθει, μεγάλην δὲ τῷ τῶν Γραμμάτων ζήλῳ, καὶ τῇ ἱστορίᾳ, ἐνετύχομεν, καὶ πολλῶν ἐκεῖ ἀνδρῶν ἀρίστων ὑποδεξαμένων ἡμᾶς πρὸς τὰς περιβοήτους μονὰς ἐτρέψαμεν. Καὶ δὴ τὸ ἱερὸν Ἀρκάδιον πρῶτον, θυσιαστήριον εἴποι τις ἂν μᾶλλον ἢ ἀνδρῶν σεμνεῖον, καὶ τῶν τῆς Κρήτης ἀγώνων καύχημα ἐπεσκεψάμεθα. Εἶτα δὲ πρὸς Κυδωνίαν τραπέντες, πρώτην μὲν τὴν τῆς Ἀγίας Τριάδος φερώνυμον μονήν, τῶν γραμμάτων κοιτίδα καὶ κλέισμα περιειργάσθημεν, εἶτα δὲ τὴν τῶν Χανίων πόλιν ἀπὸ τοῦ λόφου τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, ὅπου ὁ μέγας Κρῆς τέθαιπται, ἐν αὐτῇ τε κατελθόντες, ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς ἐλευθερίας προμάχων, πρὸς δὲ καὶ τῶν γραμμάτων ἐραστῶν ἐνετύχομεν καὶ παρ' αὐτοῖς ξενιζόμεθα. Πολλὰ δ' ἡ ὅλη διαδρομὴ ἐδίδαξεν ἡμᾶς προσβλέποντας τεῖχη τε καὶ οἰκήματα καὶ μονὰς καὶ ναοὺς καὶ ἔργα ποικίλα, παλαιὰ τε καὶ νέα, ὧν ὁ χρόνος ἐφείσθη ἢ ὅσα ἢ τῶν Κρητῶν εὐσέβεια ἐγείρει ἢ διατηρῆσαι ἐμερίμνησε. Πολλῶν δ' ἀνδρῶν ἐπιφανῶν τῆς τε Ἑκκλησίας καὶ τῶν Γραμμάτων καὶ τῆς Πολιτείας ἐμνήσθημεν, εἴτε τεχθέντων καὶ ἐν ταῖς κόμῃς δι' ὧν ἐκινούμεθα τραφέντων, εἴτε ὑπὸ ἀνδρῶν σοφῶν ἀναγενηθέντων ἐρευνᾶναι ὀτρυνῆσαι καὶ ἀνακοινώσασιν.

Πάντων δὲ τῶν ἀγαθῶν πέρας καὶ τῶν συνουσιῶν οὕτως. Ἐκ πολλῶν συνηγμένοι χωρῶν τε καὶ πόλεων καὶ ἐς τὰ οἰκεία ἐπανελθεῖν ἔργα ἐπείγόμενοι, τοῦτο τὸ ὕστατον χαῖρε ἡθροίσθημεν τοῦ ἐπειπεῖν. Οὐ μὲν οὕτως τῇ λήθῃ ῥίψαντες ὅσα καλὰ τεθησαύριται ἡμῖν, ἀλλὰ τῶν τε πόλεων καὶ τῶν ἀνδρῶν τῇ μνήμῃ ἐχόμενοι στερεῶς, ἀλλήλων ἐν συναφείᾳ πνευματικῇ διατελοῦντες, ἔχομεν δι' ἐλπίδος τάχιον τὴν μεγάλην ταύτην Νῆσον ἐπανιδεῖν καὶ μετὰ ἔτη πέντε ἐκ νέου συναθροισθῆναι ἐνταῦθα τοῦ ἐορτάσαι τῶν κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν ἀγώνων τῆς Κρήτης τὸν εὐκλεέστερον, ἐνιαυτῶν ἑκατὸν σὺν Θεῷ πληρωθῆναι μελλόντων. Ἔως δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης πολλὰ καὶ συγγραψόμεθα καὶ εἰς φῶς ἀχθήσεται διὰ λογισμοῦ καὶ σκαπάνης καὶ τῆς ἄλλης ἐρεῦνης, ὅσα τήν τε ἱστορίαν κοσμεῖ καὶ τὰ Γράμματα καὶ τὰς Τέχνας λαμπρύνει.

Νῦν δὲ πᾶσί τε καὶ τοῖς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἡμετέρας Πολιτείας ταγοῖς πολλὰς καὶ δαψιλεῖς τὰς εὐχαριστίας ἀναφέροντες, ἀνθ' ὧν συνεπεκοῦρησαν ἡμῖν τοῦ ἐορτάσαι τὴν πανήγυριν ταύτην καὶ τὸ συνέδριον ὀργανῶσαι. Ἐς μάλιστα τὸν ἔπαινον ἐγείρομεν δικαίως ἀπονέμοντες τῇ τε τῶν Κρητικῶν Ἱστορικῶν Μελετῶν Ἑταιρίᾳ τῇ ἐν Ἡρακλείῳ, Ἀνδρέᾳ τε τῷ Καλοκαιρινῷ, ἀνδρὶ φρονίμῳ καὶ φιλοπάτριδι, καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ἐταίροις τοῖς συμβαλοῦσιν εἰς τὸ ἐπιχειρήσαι τὸ συνέδριον. Τοῖς δὲ ξένοις ἡμῶν τοῖς τε ὁμαίμοσι καὶ ὁμογλώττοις καὶ τοῖς σοφοῖς ἀνδράσι τοῖς ἐξ ἔθνων συναγεροθεῖσιν ἐνταῦθα τοῦ συλλειτουργῆσαι καὶ συσπουδᾶσαι ἡμῖν καὶ προφρόνως μετ' ἡμῶν φιλιωθεῖσι καὶ λόγοις καὶ ἔργοις καὶ ἐρεύναις καὶ σπουδαῖς φιλόκρησιν ἀναδειχθεῖσι, μετὰ τῆς εὐχαριστίας τὸν ἔπαινον ἀναμέλπομεν, αὐτοῖς τε καὶ τοῖς λαοῖς αὐτῶν, Μουσεῖοις καὶ ψυχῶν ἱατροῖς καὶ συλλόγοις τὸ Χαῖρε προσάδοντες καὶ ἐν ὑγιείᾳ σώματός τε καὶ πνεύματος αὐτοῦς ἐπανιδεῖν ἐπιλέγοντες.

Valete, amici et socii optimi et eruditissimi, et memoriam Cretae et Cretensium morumque et virtutis et amoris patriae libertatisque nostrorum vivam tenete, et habete Deum Christianitatis et Graecitatis adiutorem vos et patriae vestrae.

— Au revoir à la Canée en 1966.

— Auf Wiedersehen in Khandia nach fünf Jahren.

— I will see you again here after five years.

— A rivederci a La Canea dopo cinque anni.

— Ἐς τὸ ἐπανιδεῖν ἐνταῦθα μετὰ ἐνιαυτοῦς πέντε.

— Μετὰ τὸ καλὸ νὰ μᾶς ξανάρθετε στὰ '66.